

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **R. B.** pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2007, sp. zn. 4 Ntok 1/2007, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného **R. B.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 12. októbra 2005, sp. zn. 3 T 5/04, bol obvinený **R. B.** uznaný za vinného v bode 10/ z trestného činu podvodu formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/, v bode 15/ z trestného činu ublíženia na zdraví podľa 221 ods. 1 Tr. zákona, v bode 16/ z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2

Tr. zákona a v bode 17/ z trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

bod 10/ A. K. po predchádzajúcej dohode s R. B. a obvineným M. Š. dňa 8. marca 2002 v. JUDr. D. R. na B., požiadala svojich priateľov M. T., nar. X., trvale bytom Š. a jeho manželku A. T., nar. X. trvale bytom Š. o podpísanie zmluvy o pôžičke na strane dlžníkov s M. Š., nar. X., trvale bytom B., S. a R. B., nar. X. v B., trvale bytom M. na strane veriteľov, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančnej hotovosti vo výške 1 020 000 Sk dlžníkom na dobu jedného mesiaca s tým, že tieto peniaze budú poskytnuté obv. A. K.. Za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa, uzatvorili toho istého dňa M. Š. a R. B. na strane záložných veriteľov so záložnými dlžníkmi M. T. a A. T. zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti: parc. č. X. - zastavané plochy o výmere 595 m², parc. č. X. - zastavané plochy o výmere 153 m², parc. č. X. - záhrady o výmere 436 m², parc. č. X. - záhrady o výmere 68 m², rodinný dom na parc. č. X. súp. č. X., zapísaný na Liste vlastníctva č. X., katastrálne územie V., obec V., okr. G., vedenom na Katastrálnom úrade v T., správa katastra G., využijúc okolnosti a situácie doposiaľ nezisteným spôsobom, bez vedomia dlžníkov, boli im podsunuté k podpisu návrh na vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností. Vzhľadom na skutočnosti, že o pôžičku žiadala od M. T. a jeho manželky obvinená A. K. za účelom kúpy bytu, podpísala dňa 13. marca 2002 v S. JUDr. J. C., A. K. na strane dlžníka s M. T. na strane veriteľa zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej malo byť poskytnutie finančnej hotovosti vo výške 800 000 Sk obvinenej A. K.. Po ukončení splatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa 8. marca 2002 bola na návrh A. K. dňa 9. apríla 2002 v S. JUDr. J. C. uzatvorená medzi veriteľom R. B., ktorý sa postúpením pohľadávky M. Š. stal výlučným veriteľom a dlžníkmi M. T. a A. T. zmluva o zmene splatnosti pôvodnej zmluvy o pôžičke na deň 8. mája 2002, zároveň využijúc okolnosti a situácie, bez vedomia dlžníkov, doposiaľ nezisteným spôsobom podsunuli im k podpisu kúpno-predajnú zmluvu, na základe ktorej M. T. a A. T., ako predávajúci predávajú nehnuteľnosti: parc. č. X. - zastavané plochy o výmere 595 m², parc. č. X. - zastavené plochy o výmere 153 m², parc. č. X. - záhrady o výmere 436 m², parc. č. X. - záhrady o výmere 68 m², rodinný

dom na parc. č. X. súp. č. X., zapísaných na Liste vlastníctva č. X., katastrálne územie V., obec V., okr. G., vedenom na Katastrálnom úrade v T., správa katastra G., kupujúcemu obv. R. B. za sumu 1 020 000 Sk, napriek tomu, že nikdy nemali v úmysle svoj dom predať, dňa 3. júla 2002 doposiaľ neznáma osoba požiadala o vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností, predložila kúpno-predajnú zmluvu zo dňa 9. apríla 2002 a znalecký posudok, na základe čoho Správa katastra G. dňa 17. júla 2002 povolila vklad do katastra nehnuteľností k rodinnému domu č. X./11 vo V. v prospech R. B.. Uvedeným konaním boli M. T. a A. T. uvedení do omylu a bola im spôsobená škoda vo výške 1 629 100 Sk,

bod 15/ R. B. dňa 11. apríla 2003 v čase okolo 11,45 hod. v meste S. na ul. H., po predchádzajúcom slovnom napadnutí a vyhrážaní sa Š. V., nar. X. bytom S., ul. H., ho fyzicky napadol a to tak, že predným blatníkom svojho motorového vozidla M., čiernej farby EČV: S. úmyselne pritlačil pravú ruku Š. V. o predný blatník jeho motorového vozidla F., EČV: S., následne na čo Š. V. pocítil zapraskanie v ruke, R. B. vystúpil opätovne z vozidla a rukou udrel Š. V. do oblasti tváre s následným kopnutím, pričom nohou zasiahol zranenú ruku V. a vzniknuté zranenia na základe odborného lekárskeho ošetrenia, ktoré konštatovalo dvojnásobnú fraktúru pravej ruky, si budú vyžadovať predpokladanú práceneschopnosť 7 a viac dní,

bod 16/ R. B. dňa 5. februára 2003 okolo 9.15 hod. s najatými osobami: R. B., nar. X., trvale bytom S., B., R. S., nar. X., trvale bytom V., P. K., nar. X., trvale bytom S., B., J. Ď., nar. X., trvale bytom S., S. N. S., nar. X., trvale bytom V., P., P. Ď., nar. X., trvale bytom S., S., ktorým R. B. povedal, že idú vysťahovať jeden dom, prišli k rodinnému domu vo V., ul. Š. Majora č. d. X./11, na troch nákladných motorových vozidlách zn. A., po násilnom odstránení zámku na bráne a na malej bránke, vošli do dvora uvedeného domu, v ktorom býva M. T., nar. X., A. T., nar. X. M. T., nar. X., všetci trvale bytom V., Š. Majora X./11, M. T., nar. X., ktorý bol v tom čase doma, im otvoril vchodové dvere domu, cez ktoré R. B. s najatými osobami bez súhlasu M. T. vošli do domu a z domu vyniesli nábytok a ostatne osobné veci M. T. a nakladali na nákladné motorové vozidlá zn. A. v úmysle obyvateľov domu vysťahovať,

pričom R. B. M. T. predložil výpis z katastra nehnuteľností, Katastrálneho úradu v T., výpis z Listu vlastníctva č. X. o tom, že majiteľom rodinného domu je on, avšak nemal právoplatné rozhodnutie príslušného súdu o deložovaní,

bod 17/ dňa 23. februára 2004 v S. R. B. ako darujúci uzavrel s Občianskym združením F., so sídlom V., S., IČO X., ako obdarovaným darovaciu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti: parc. č. X. - zastavené plochy o výmere 595 m², parc. č. X. - zastavané plochy o výmere 153 m², parc. č. X. - záhrady o výmere 436 m², parc. č. X. - záhrady o výmere 68 m², rodinný dom na parc. č. X. súp. č. X., zapísané na Liste vlastníctva č. X., katastrálne územie V., obec V., okr. G., vedené na Katastrálnom úrade v T., správa katastra G., následne toho istého dňa darujúci spolu s obdarovaným podali na Správe katastra G., Mierové námestie č. 2, 924 01 G. návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra, na základe čoho tento deň 1. marca 2004 vyhovel návrhu a vykonal vklad vlastníckeho práva do katastra, R. B. týmto spôsobom previedol vyššie uvedené nehnuteľnosti, ktoré získal trestným činom podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona, pre ktorý mu bolo pod ČVS: K. vznesené obvinenie podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Bratislave zo dňa 27. februára 2003 na Občianske združenie F., so sídlom V., S., IČO X., čím pre toto združenie získal prospech 1 629 100 Sk.

Za to bol obvinený R. B. odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zákona v znení zákona č. 171/2003 Z.z. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, výkon ktorého trestu bol obvinenému podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. boli poškodení M. T. a A. T., s nárokom na náhradu škody odkázaní na konanie v občianskoprávných veciach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania obvineného R. B. a krajského prokurátora, rozsudkom z 10. mája 2006, sp. zn.

1 To 116/2005, podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil citovaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave v časti týkajúcej sa obvineného R. B. vo výroku o treste a podľa § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sám vo veci rozhodol tak, že odsúdil obvineného R. B. podľa § 250 ods. 4 Tr. zákona v znení zákona č. 171/2003 Z.z. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého trestu bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obvinený zaradený do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podaním zo dňa 10. mája 2007 požiadal obvinený R. B. Krajský súd v Bratislave o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 3 T 5/04, pretože je tu nový dôkaz v podobe osoby svedka J. K., ktorý v pôvodnom konaní nebol vypočutý a skutočnosti vyplývajúce z jeho výpovede by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine v tejto trestnej veci.

Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2007 vypočul svedka J. K. a uznesením toho istého dňa, sp. zn. 4 Ntok 1/2007, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 394 ods. 1 Tr. por. zamietol návrh obvineného R. B. na povolenie obnovy konania. Senát krajského súdu dospel k záveru, že svedecká výpoveď J. K. nevniesla do dôkaznej situácie žiadnu zmenu, keďže túto výpoveď vyhodnotil súd ako tendenčnú, v snahe pomôcť obvinenému B.. Krajským ako aj najvyšším súdom bola ustálená vina obvineného najmä výpoveďami svedkov L. K., manželov T., spoluobžalovanej K., ako aj listinnými dôkazmi. Čo sa týka výpovede nového svedka K., túto súd nevyhodnotil ako dôkaz, ktorý by odôvodňoval iné rozhodnutie o vine obvineného B..

Proti uzneseniu krajského súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podal obvinený B. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, prostredníctvom splnomocneného obhajcu. V jej dôvodoch uvádzal, že krajský súd nepochybnil výpoveď svedka K. ako nový dôkaz, ale ani to, že ním tvrdené skutočnosti v spojení so známymi skutočnosťami neodôvodňujú povolenie obnovy konania. Konštatoval iba, že výpoveď je tendenčná a účelová. Obvinený je však opačného názoru, považuje závery súdu za predčasné, neobjektívne, a preto sa domnieva, že v jeho

prípade bol daný dôvod na povolenie obnovy konania. Bolo povinnosťou súdu overiť výpoveď nového svedka aj výsluchom A. P., ktorá bola v inkriminovaný čas spolu so svedkom. Žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania, prípadne uložil Krajskému súdu v Bratislave, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia a konanie súdu, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 394 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcu v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich hodnovernosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu je v tomto štádiu rozhodovania potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch.

V nadväznosti na práve uvedené, je súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania na základe objavenia nového svedka, povinný overiť všetky jeho tvrdenia výsluchom, tak aby mohol potom vysloviť objektívny záver o vyššej miere pravdepodobnosti (dôvodnom predpoklade), že v prípade pravdivosti týchto tvrdení by tieto nové dôkazy „mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine“.

Krajský súd na verejnom zasadnutí vypočul svedka J. K.. Jedná sa o svedka, ktorý nebol vypočutý (ani obhajobou navrhovaný) v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom. Svedok K. vo svojej výpovedi uviedol, že počul rozhovor jemu neznámych osôb, ktoré okrem iného spomenuli meno B., ako aj to, že majú tvrdiť, že si nič nepožičali. To, že sa jedná o poškodených T. je presvedčený od okamihu, keď mu o týchto povedal práve obvinený B.. Skutočnosť prečo to neoznámil skôr, odôvodnil tým, že tomu neprikladal význam. Určite si pamätá, ako sa ním videné osoby rozprávali o rodinnom dome a notárovi.

V ďalšom priebehu verejného zasadnutia navrhla obhajkyňa obvineného vypočuť svedkyňu A. P., ktorý návrh však súd zamietol.

Aj keď z odôvodnenia napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva ako nosný dôvod zamietnutia návrhu na povolenie obnovy konania práve tendenčnosť a zrejma účelovosť výpovede J. K., táto skutočnosť nič nemení na správnosti rozhodnutia krajského súdu v tom smere, že návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Výpoveď svedka K. je novým dôkazom v tejto trestnej veci, pretože v pôvodnom konaní nebol vypočutý. Na druhej strane však treba uviesť, že jeho výpoveď ani sama o sebe ani v spojení s už vykonanými dôkazmi nemôže mať vplyv na záver súdu o vine obvineného B. zo skutkov uvedených v bodoch 10/, 16/ a 17/

odsudzujúceho rozsudku. Vina obvineného B. bola súdom prvého stupňa, ako aj súdom odvolacím ustálená nielen výpoveďami poškodených T., ale aj výpoveďou spoluobžalovanej K., ako aj na podklade vykonaných listinných dôkazov. Nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že v tejto trestnej veci bolo spáchaných viacero skutkov obdobným spôsobom. Skutočnosť, o ktorej vypovedal svedok K., že poškodení T. sa dohovárali, aby tvrdili, „že si nič nepožičali“ je príliš všeobecná a nemôže odôvodniť iné rozhodnutie o vine obvineného R. B.. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani prípadná výpoveď priateľky svedka K., A. P.. Správne postupoval krajský súd, keď zamietol návrh na jej výsluch. Menovaná totiž nebola svedkom žiadneho rozhovoru ani udalosti, iba mala reprodukovať niečo, čo jej mal povedať práve svedok K..

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody aj najvyšší súd dospel k záveru, že v prejednávanom prípade neboli naplnené podmienky obnovy konania predpokladané ustanovením § 394 ods. 1 Tr. poriadku, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku musel sťažnosť obvineného R. B. ako nedôvodnú zamietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. marca 2008

**JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu**

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: